

Dumahîk : Daxuyana dawî

bi ser de jî , berdewamiya karbidestan di bikaranîna tevdîr û qanûnên awarte û nijadperest de , û li pêşî , piroja serjimartina setemkar 1962 , tevî ku sozên dubarekirî ku - xwedêgiravî – lêvegerak biba û ji ortê rabe .

Ji bilî piroja kembera erebî ya kirêt li despêka salên heftiyar , bi ser de jî li vê dawiyê , derçûna fermanên nû ku hê bêtir desthilatdarî di hemî waran de , di destê hêzên parastinî de be , û rê li ber pêvajoya û çalakiyên aborî , bazirganî , kirînfirotana cîgeh û avahiyan teng biba û bête girtin , nemaze rol û kartêkirina fermana /49/an 2008 an a ku ziyane dighîne hemiyar û bi taybetî herêmên kurd . Lewre jî , kongirê da xuyakirin ku , ev ton fermanên he , ne tenê bona kurdane û hew , lê belê bona jiyar û pêşeroja gelê Sûrî serûber , nerindî bi xwe ye . Loma jî , pêwîstî li ciye ku , hewildan û çalakî li gel hemî hêzan bidomin , bona berçavkirina ziyar û nerindiyên wan fermanan , da ku lêvegera çê biba , ta ev ferman ji ortê rabin .

Herweha , kongirê bi pesindarî , li rol û xebata Encûmena giştî dinihêrî , nemaze ast û pêşeroja wê ya demokratîk , digel Encûmenên herêman li seranserî welêt , evên ku di siha Encûmana giştî de kar dikin , bi hêviya ku bi roleke erênî û berpirsiyar , gav li ser riya lidarxistina kongirêki niştimanî kurdî bi beşdariya camêrên nepartî li Sûriyê bêne avêtin , da ku nûnertiyeke kêrhatî , ku biba lêvegereke niştimanî kurdî , ku di çerçewa yekîtiya Sûriyê û pêvajoya wê ya şaristanî de , mafên netewî bona gelê kurd û (Îdara Zatî) ji herêmên kurd re bidestxîne , û xwe di ser xirecira

partîti û zarzimanê durîşmevaniyê re bigre û jê bidûrkeve .

Li hêla dî , hate dîtin û nûkirin ku xebat û hewildanên bona lidarxistina kongirêki niştimanî Sûrî giştî , her li cî ye , û gotûbêj di vî warî de berdewam û li saz be , bona şirovekirina rewşên Sûriyê , bi beşdariya hemiyar , bê ku kes bête bi dîrxistin , nejtî , li gor aliyeke yekane be . Şêweya aşkere , berçav û rû li rû , bingeh be , dîrî reşî û tariyê be .

Di warên kurdistanî û netewî de , kongirê didît ku , herdu hikûmetên Anqerê û Tehranê di bin perda (li dij teror û cudaxwazan) tepsandin û perçiqandinê di derheqê Kurdên sivil de didomînin , û di derbarey pirsar kurd de bêçare dimînin , nikarin bi hawakî şaristanî , xwe nêzî pirsê bikin , her û her di wê paşverûtî û hiştengiya xwe ya dîrokî de mane . Û dihate dîtin ku , têgihastina siyasî û hişyarbûna demokratîk , li ba hêz û rêxistinên siyasî û rewşenbîrî , çî li kurdistanar Turkiyê , ya Îranê û çî li derve , li xerîbiyê , her diçe zengîn dibe û pêş dikeve . Li hêleka dî jî kongirê didît ku , hê gelek pirsgirêk di navbera hikumeta herêmî ya kurdistanar Îraqê û hikumeta Navendî de , bêçareserî , li holê û lidarîn . Lewre jî , pêdivî her ewe ku , ev serpêhatiya ferderalizmê li kurdistanar Îraqê bête parastin , digel û di çerçewa pêşketin û pêvajoya jiyana siyasî li seranserî Îraqê , bona xêr û xweşiya hemiyar , dîrketin ji nexweşî û rûdanên biv .

Herweha kongirê bi erênî li pêşketina guhdana cîhanî li pirsar demokrasiyê ,

D.R (11)